

Listopad

Divadelní zpravodaj >>> 106. sezóna 2015/2016

NOC DIVADEL 2015

TOMÁŠ LNĚNIČKA ALIAS JAKUB JAN RYBA

DĚTI DĚTEM V NOVÉ POHÁDCE STUDIA LAIK

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Listopad

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	1.	19:00	4TET	Nový koncertní program jedinečného vokálního seskupení ve složení J. Korn, J. Škorpík, D. Kollár a D. Uličník. Agentura REMOEX CZ			
PONDĚLÍ	2.	19:00	4TET				
ÚTERÝ	3.	10:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI		KONEC 12:40	49. REPRÍZA	ŠK
		19:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU		KONEC 21:30	15. REPRÍZA	R
STŘEDA	4.	18:00	HEJ, MISTŘE!		KONEC 20:40	5. REPRÍZA	N
ČTVRTEK	5.	19:00	NOC GRÁCIÍ	Galavečer Základní školy a Praktické školy SVÍTÁNÍ s řadou ocenění. V rámci slavnostního programu vystoupí J. Kratochvílová s kapelou Illuminatica, zpěvačka L. Šenková a umělecké soubory školy SVÍTÁNÍ.			
PÁTEK	6.	11:15	CHARLEYOVA TETA		KONEC 13:45	55. REPRÍZA	ZADÁNO
		19:00	LHÁŘI		KONEC 21:30	22. REPRÍZA	G
SOBOTA	7.	18:00	KRÁLOVA ŘEČ		KONEC 20:30	32. REPRÍZA	G
NEDĚLE	8.	19:00	ČESKÝ TANEC – KONCERT PRO REBEKU	Vystoupení Plzeňského lidového souboru Mladina na podporu Rebečky Čihákové postižené nemocí motýlích křídel. Náhradní termín za 21. března.			
						str. 17	
PONDĚLÍ	9.	10:00	P. Dostál – R. Pogoda / VÝTEČNÍCI	Muzikál o maturitní třídě premiantů. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			ŠK
ÚTERÝ	10.	19:00	G. Aron / MŮJ BÁJEČNÝ ROZVOD	Laskavá komedie věnovaná všem, kteří ne vlastní vinou zůstali sami. Všechny postavy této irské hry hraje E. Balzerová. Režie J. Kališová. Filmová a divadelní agentura, Praha			
STŘEDA	11.	17:30	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH		KONEC 20:00	19. REPRÍZA	S
ČTVRTEK	12.	19:00	LHÁŘI		KONEC 21:30	23. REPRÍZA	C
PÁTEK	13.	10:00	LHÁŘI		KONEC 12:30	24. REPRÍZA	D
		18:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ		KONEC 21:00	10. REPRÍZA	U

SOBOTA	14.	11:00	JEPTIŠKY	KONEC 13:20	52. REPRIŽA	ZADÁNO
		19:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 21:10	38. REPRIŽA	
NEDĚLE	15.	19:00	G. Verdi / RIGOLETTO	Opera o zhýrálem francouzském králi Františku I. Režie A. Hlinková. Uvádí agentura Na Nic. Severočeské divadlo Ústí nad Labem / Náhradní termín za 18. června.		
PONDĚLÍ	16.	9:00	THE ACTION NEW GENERATION			ŠK
			Multimediální projekt zaměřený na bezpečnost silničního provozu.			
		10:45	THE ACTION NEW GENERATION			ŠK
		12:30	THE ACTION NEW GENERATION			ŠK
		19:00	B. Hrabal – V. Nývlt – J. Dvořák TANEČNÍ HODINY PRO STARŠÍ A POKROČILÉ	Komedie, která objevuje pravdu o životě a lásku v mnoha podobách. Hrají J. Dvořák, D. Schlehrová, M. Hrušešová a další. Režie J. Dvořák. Divadelní společnost Josefa Dvořáka, Praha		
ÚTERÝ	17.	19:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 21:40	6. REPRIŽA	A
STŘEDA	18.	17:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 19:40	7. REPRIŽA	L
ČTVRTEK	19.	18:00	P. I. Čajkovskij / LABUTÍ JEZERO	Baletní klasika „na špičkách“. Režie a choreografie V. Nečas. Uvádí agentura Na nic. Severočeské divadlo Ústí nad Labem		
PÁTEK	20.	18:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 20:30	14. REPRIŽA	T
SOBOTA	21.	18:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 20:30	15. REPRIŽA	
		21:00	NOC DIVADEL – DIVADLO NARUBY		 str. 16	
			Celoevropský projekt European Theatre Night . Přijďte aktivně prožít část noci v divadle – mimořádně však nebudou hrát herci, ale vy sami!			
NEDĚLE	22.	19:00	F. Vavřincová – P. Šimák – P. Vydra / EVA TROPÍ HLOUPOSTI	Crazy komedie proslavená filmem M. Friče. Hrají M. Doležalová, D. Ratajský a další. Režie P. Šimák. Divadlo Na Fidlovačce, Praha		
ÚTERÝ	24.	19:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ	KONEC 22:00	11. REPRIŽA	K
STŘEDA	25.	17:30	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH	DERNIÉRA	KONEC 20:00	20. REPRIŽA J
ČTVRTEK	26.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 21:10	29. REPRIŽA	V
PÁTEK	27.	19:00	JISTĚ, PANE PREMIÉRE!			ZADÁNO
			Divadlo Bez zábradlí, Praha			
SOBOTA	28.	18:00	JEPTIŠKY	KONEC 20:20	54. REPRIŽA	ZADÁNO
NEDĚLE	29.	11:00	VÁNOČNÍ HEJBLATA	Taneční představení školy InDance , vystoupí i soubor Pop Balet, Praha .		
		19:00	LUCIE BÍLÁ S KLAVÍREM PETRA MALÁSKA			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	1.	15:00	V. Kracík – M. Mužík / HUGO Z HOR			
			Veselé vyprávění o tom, jaké to je, když k vám domů tatínek přiveze z polární výpravy Yettiho, tedy sněžného muže! Pro děti od 3 let. Režie V. Kracík. Divadlo Tramtarie, Olomouc			
PONDĚLÍ	2.	8:30	HUGO Z HOR			ŠK
		10:00	HUGO Z HOR			ŠK
		18:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 20:45	125. REPRÍZA	
PÁTEK	6.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	→ KONEC 20:20	20. REPRÍZA	H3
SOBOTA	7.	18:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 20:10	30. REPRÍZA	T2
NEDĚLE	8.	19:00	ŠŤASTNÉ DNY	KONEC 20:45	5. REPRÍZA	P2B
STŘEDA	11.	19:00	JIRÍ SCHMITZER			
			Koncert osobitého herce a neméně osobitého písničkáře.			
NEDĚLE	15.	15:00	TUČNÁCI NA ARŠE	→ KONEC 16:10	16. REPRÍZA	
PONDĚLÍ	16.	10:00	TUČNÁCI NA ARŠE	→ KONEC 11:10	17. REPRÍZA	ŠK
STŘEDA	18.	10:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 12:10	31. REPRÍZA	ŠK
PÁTEK	20.	9:00	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ			ŠK
			Pohádkové příběhy obyčejného kluka Zrzounka. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
		10:30	ZRZOUNKOVA DOBRODRUŽSTVÍ		DERNIÉRA	ŠK
SOBOTA	21.	19:00	ŠŤASTNÉ DNY	KONEC 20:45	6. REPRÍZA	P1B
NEDĚLE	22.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	53. REPRÍZA	
ČTVRTEK	26.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15	17. REPRÍZA	C1
NEDĚLE	29.	15:00	B. Zelenka – E. Záměš ELCE, PELCE DO PEKELCE	🔗 str. 24–25	PREMIÉRA	
			Zábavná pohádka o chudém království, chytrém Honzovi a dvou kouzelných ptáčích – Elce a Pelce. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
PONDĚLÍ	30.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	126. REPRÍZA	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

POZOR! PŘEDSTAVENÍ SOUBORU LISTOVÁNÍ **MÍSTNOST – FAKTURA**, KTERÉ SE MĚLO USKUTEČNIT VE ČTVRTEK 19. 11. NA MALÉ SCÉNĚ, BYLO Z PROVOZNÍCH DŮVODŮ ZRUŠENO A ODEHRAJE SE V NÁHRADNÍM TERMÍNU 15. 12. ZAKOUPENÉ VSTUPENKY ZŮSTÁVAJÍ V PLATNOSTI. ZA ZMĚNU SE OMLOUVÁME!

S. Beckett / ŠŤASTNÉ DNY str. 8–11

Bizární groteska aneb groteska o životě. Obvyčejný den Winnie a Willieho, kteří spolu žijí již dlouho, navíc zcela izolováni od okolí. Mají jenom jeden druhého, každodenní činnosti a spoustu času. Hrají Z. Bittlová a M. Mejzlík. Režie J. Augustin j. h.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep a nedůvěru v sebe sama. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

I. B. Singer / KEJKLÍŘ Z LUBLINU

Divadelní ztvárnění světoznámého románu o muži, ježmuž je jeho vlastní život malý, ale který dokáže pronikat zamčenými dveřmi dál a dál, za hranice reálného lidského osudu. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Pecko j. h.

A. Schnitzler / DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ

Tragikomedie o partnerských vztazích muže a ženy, o manželství, lásce a nevěře, ale především o duši, která je nám často neznámou pevninou. V hlavních rolích M. Němec a P. Janečková. Režie R. Lipus j. h.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský j. h.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů, po které začnete vnímat vlídné duchy kolem sebe. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

L. Lagronová / PO PLÁČI SMÍCH

Intimní hra plná nečekaného humoru, očekávaného pláče a obnažených duší. Čtyři ženy, čtyři osudy, čtvero chápání světa a čtyři neobyčejné herecké příležitosti. Hrají P. Janečková, L. Zbranková j. h., D. Novotná a L. Vlášková. Režie R. Žák j. h.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Tragikomedie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špiner j. h.

E. Albee / KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?

Dráždivá sonda do manželských vztahů plná dějových zvratů, smutku i humoru. Hrají J. Janoušková, J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

B. Brecht str. 12**KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH**

Legenda o odvaze, lásce a spravedlnosti uprostřed dějinných proměn. V hlavních rolích V. Macková a L. Špiner. Režie P. Novotný.

V. Mašková / HEJ, MISTŘE! str. 14–16

Životní pouť významného českého skladatele J. J. Ryby ve scénických obrazech s hudebními ukázkami jeho skladeb. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant j. h.

A. Neilson / LHÁŘI

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch nejabsurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLI!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. Mladí manželé Kerwoodovi v ní usilují o adopci dítěte. Vše by bylo na nejlepší cestě, pokud by se ale v jejich domě neobjevila nečekaná návštěva! V hlavních rolích L. Špiner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Hrají P. Borovec, L. Špiner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

**J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála
LIMONÁDOVÝ JOE**

Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal j. h.

**B. Comden – A. Green – N. H. Brown
– A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI**

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla, humor a zábava. A navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu na konci 20. let minulého století, v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY str. 11

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec. Režie P. Novotný.

U. Hub / TUČŇÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klauniádě o třech tučňácích. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špiner. Režie M. Pecko j. h.

VČD V LISTOPADU NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	3.	9:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	ŽDÁR NAD SÁZAVOU
		11:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	ŽDÁR NAD SÁZAVOU
ČTVRTEK	5.	19:00	JEPTIŠKY	MLADÁ BOLES LAV
ÚTERÝ	10.	19:00	CABARET	DĚČÍN
ČTVRTEK	12.	19:00	JEPTIŠKY	KOLÍN
PONDĚLÍ	16.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ	MLADÁ BOLES LAV
ČTVRTEK	19.	18:00	KRÁLOVA ŘEČ	MLADÁ BOLES LAV
ÚTERÝ	24.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	CHRU DÍM
PÁTEK	27.	19:00	A JE TO V PYTLI!	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)

HK

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	3.	19:00	CHARLEYOVA TETA	
SOBOTA	5.	19:00	J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská / JISTĚ, PANE MINISTŘE	PREMIÉRA
Divadelní verze kultovního britského televizního sitcomu o tom, jak se dělá politika. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.				
SOBOTA	12.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE	
SOBOTA	19.	19:00	A. Ayckbourn / RODINNÝ PODNIK	PREMIÉRA
Ostrá komedie, která tne do živého! Aneb rozkrádání se člověk někdy těžko brání i ve vlastní rodině. Hrají J. Kalužný, L. Mecerodová, P. Janečková, A. Postler, J. Pejchal a další. Režie R. Bellan j. h.				
PONDĚLÍ	21.	17:00	B. Šimková / KRKONOŠSKÉ POHÁDKY	
Divadelní zpracování dětní po mnoho generací milovaného večerníčku o Krakonošovi, Trautenberkovi, Anče, Kubovi a popleteném Hajném. Režie V. Prýmek. Divadlo F. X. Šaldy Liberec				
NEDĚLE	27.	19:00	RODINNÝ PODNIK	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Abonmá na rok 2016

KATALOG PŘEDPLATNÉHO

2016

PONORTE SE DO SVĚTA DIVADLA

PŘEDPLATNÉ — ROK 2016 — A, B, C, D, E, F, G, H, T, U, X

Pokud rádi navštěvujete Východočeské divadlo, ale občas se vám stává, že na některá z našich představení nemůžete sehnat vstupenky, využijte **ROČNÍ PŘEDPLATNÉ (klasické či seniorské)**, které vám zaručí, že uvidíte všechny námi nastudované inscenace a k tomu s výraznou slevou oproti jednotlivě kupovaným vstupenkám. Navíc koupí předplatného získáte i řadu bonusových výhod!

Stávajícím abonentům připomínáme, aby si během listopadu nezapomněli svá místa obnovit, prodej předplatného na rok 2016 zahájíme již v pondělí 9. listopadu. Rezervace míst budou drženy do pátku 4. prosince, poté budou neobnovené permanentky poskytnuty k volnému prodeji. Noví zájemci si budou moci předplatné zakoupit od čtvrtka 10. prosince!

Tradičně nabízíme možnost zakoupení permanentek buď na všechna představení Východočeského divadla včetně titulů uváděných na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v Městském divadle. Při zakoupení kompletního předplatného obdržíte jako bonus ZDARMA jeden **výměnný kupón**. Ten pak můžete během roku vyměnit např. za pozvánku do lože divadla při Evropském dostihovém dni s kvalifikací na Velkou pardubickou, za vstupenky na představení Východočeského divadla konaná na Malé scéně ve dvoře, na INprojekty (Malé inscenační projekty světových novin) uváděné rovněž na Malé scéně či na zvláštní akce vyhlášené divadlem. Dále můžete kupón použít při nákupu jedné vstupenky na představení na hlavní scéně, kdy výměnou za kupón získáte druhou zdarma.

Podrobnější informace o jednotlivých typech předplatného získáte v obchodním oddělení VČD (v předprodeji), na tel. č. 466 616 432 nebo 466 616 402, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz. RaS

Mimořádná nabídka pro vysokoškoláky

I v této sezóně jsme pro studenty vysokých škol připravili speciální předplatitelskou skupinu. **Vysokoškolský abonentní cyklus – předplatné skupiny V** nabízí tři žánrově rozdílné tituly v Městském divadle a jeden na Malé scéně ve dvoře.

Z tzv. velkých inscenací se studenti mohou těšit na **Cabaret** – jeden z nejlepších muzikálů všech dob proslavený stejnojmenným filmem, romantickou duchařskou komedií **Mezi nebem a zemí** a dramatisací vášnivého románu **Kejklíř z Lublinu** o muži, jemuž je jeho vlastní život malý. Co zhlédnou na Malé scéně, je pouze na jejich výběru, stačí si jen v obchodním oddělení (předprodeji vstupenek) vyměnit kupón u abonentky za platnou vstupenku. Bonusem k předplatnému je opět akce **Poznejte Malou scénu ve dvoře**, díky níž mohou vysokoškolští abonenti i po vyčerpání výměnného kupónu navštívit jakékoliv další představení domácího souboru a vybraná dovozová představení na Malé scéně za mimořádnou cenu 40 Kč!

Vysokoškolský abonentní cyklus V zahájíme ve čtvrtek 26. listopadu oblíbenou komedií **Mezi nebem a zemí**. Předplatné si zájemci mohou zakoupit nejen tradičně v předprodeji divadla, ale samozřejmě i na webu www.vcd.cz. RaS

M. SIKOROVÁ A P. BOROVEC V **MEZI NEBEM A ZEMÍ**, FOTO L. SKOKAN

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Slovenský režisér Juraj Augustín se po práci na experimentálním textu Elfriede Jelinek Poutník navrátil na Malou scénu ve dvoře, kde nastudoval podobně laděnou hru. Tentokrát zde zhmotnil absurdní grotesku Samuela Becketta **ŠTASTNÉ DNY**, která se v sobotu 10. října poprvé ucházela o přízeň diváků. Hra o vztahu partnerů, kteří spolu žijí už moc dlouho, stojí především na mimořádném hereckém výkonu Zdeny Bittlové, již skvěle sekunduje Martin Mejzlík. Už jen kvůli nim stojí za to na Štastné dny vyrazit! Následující letmý pohled do zákulisí popremiérové oslavy i rozhovor vzápětí přijměte jako pozvánku na některou z repríz. Brzy na viděnou na Malé scéně...

RaS

Z. BITTLOVÁ A M. MEJZLÍK, **ŠTASTNÉ DNY**, FOTO J. VOSTÁREK

ZDENA BITTLOVÁ A MARTIN MEJZLÍK SI ZÁVĚREČNÝ VŘELÝ POTLESK ROZHODNĚ ZASLOUŽILI!

ZDENA BITTLOVÁ S JINDROU JANOUŠKOVOU UŽ V DIVADELNÍM KLUBU NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ.

JIŽ UVOLNĚNÝ REŽISÉR JURAJ AUGUSTÍN PODĚKOVAL „SVÝM“ HERCŮM ZA VYDAŘENOU SPOLUPRÁCI.

SPOKOJENÍ DRAMATURGOVÉ PO PREMIÉRE – HOSTUJÍCÍ JAN KRUPA A DOMÁCÍ ZDENEK JANÁL.

RADOST NESKRÝVAL ANI BRATR REŽISÉRA JÁN AUGUSTÍN, KTERÝ NAVRHNUL VELMI PŮSOBOVOU SCÉNU.

REŽISÉR JURAJ AUGUSTÍN S NÁPOVĚDKOU A ZÁROVEŇ INSPICIENTKOU PŘEDSTAVENÍ NAĎOU KRŮLOVOU. FOTO J. SEJKORA

KAŽDÝ DEN MŮŽE BÝT ŠŤASTNÝ, O TOM SNÍ NEJEN TVŮRCI HRY ŠŤASTNÉ DNY

Po více než půlstoletí od svého vzniku se na naše jeviště dostala hra *Šťastné dny*, jejímž autorem je irský spisovatel a dramatik, nositel Nobelovy ceny za literaturu Samuel Beckett, který se hraje ve Východočeském divadle vůbec poprvé.

Šťastné dny připravil velmi mladý tým inscenátorů. Režisér Juraj Augustín si ke spolupráci přizval dramaturga Jana Krupu, spolužáka z JAMU, a svého bratra Jána, zahradního architekta, který se s divadlem v roli scénografa potkal vůbec poprvé. A aby byl výčet tvůrců úplný, kostýmy navrhla Anna Petříková.

Hra je napsaná pouze pro dva herce, ale stěžejní je především ženská postava Winnie – v našem případě se mladý tým opět o skvělou herečku Zdenu Bittlovou, která nabízí zkušenosti a cit pro dramatictvo, grácii, patos i dojetí a směs humoru a vřelosti. Jejím partnerem je Martin Mejzlík. Pojítkem mezi režisérem, dramaturgem a herečkou je, kromě jiného, i absolvování brněnské JAMU, i když paní Zdena opustila svou almu mater už před několika desítkami let a Juraj s Jankem dokončili studia předminulý rok. Všem třem jsem k tématu položila pár otázek...

Už jste se pracovním setkali s autorem Samuelem Beckettem?

Juraj Augustín: Áno, před pár rokami som si ako svoj bakalársky projekt zvolil krásnu Beckettovu hru *Konec hry*. Zdena Bittlová: Nikdy.

Pouze jsem pracovala na absolventské roli ve hře *Král umírá* od Eugène Ionesca, což byl Beckettův soupevník, který se také zabýval absurdním dramatem. Dokonce jsem na toto téma psala diplomovou práci s názvem *Podstata, smysl a charakter absurdního divadla a jeho kořeny*, ale už se mě neptejte na podrobnosti... (SMÍCH)

Jan Krupa: Od Samuela Becketta jsme s Jurajem inscenovali *Konec hry* ve Studiu Marta, což bylo ještě na JAMU. Byla to úžasná práce díky hercům, ale i Jurajovi, protože má na specifickou Beckettovu dramaturgiu originální náhled a umí z ní vytěžit to nejlepší.

Čím vás oslovil text hry *Šťastné dny*?

Juraj Augustín: Beckettovy hry sú mi blízke práve svojou jednoduchosťou. Zameriavajú sa na najbežnejšie ľudské problémy, emócie a situácie. Túto ľudskosť Beckett abstrahuje, destiluje a vytvára z nej krásne, groteskne smutné podobenstvá o živote. O živote obyčajných ľudí, ktorí sú zbabelí, nešťastní, smutní a osamotení, až je to krásne a plačlivé zároveň. My sami sme priamym predobrazom Beckettových postáv.

Zdena Bittlová: Do *Šťastných dnů* jsem se musela takzvaně ponořit, začíst. Je to těžký text, ale nesmírně zajímavý a bohatý. Myslím, že jsem mu snad porozuměla, protože je o tom, jak život rychle uteče, pořád je na všechno dost času... a najednou je konec, ale člověk nestačí udělat a zažít spoustu věcí. Toto poznání je strašně bolestivé a mě osobně to hodně zasáhlo. Ve hře jde o to, že člověk i na sklonku života pořád bojuje, protože život není marný ani zbytečný.

Jan Krupa: Na *Šťastné dny* mě tentokrát přivedl právě Juraj a já jsem zajásal, protože Beckettovu černě-groteskní dramaturgiu o člověku, jeho počínání a údělu si vysoce cením.

Jsou Beckettova a vaše témata, která nabízejí publiku, pro něj atraktivní? Pro jaký okruh diváků je tato hra podle vás určena?

Juraj Augustín: Vnímam Becketta ako autora píšuceho pre masu. Pretože píše pre o najbežnejších ľuďoch. Nepíše o hrdinoch, o ľuďoch slávnych alebo výnimočných. Nie, píše o ľuďoch, ktorí prídu domov zničení osem hodínovou šichtou v práci. O manželských pároch, ktoré už nie sú zmietané prvotným akčným pobúrením, ale bojujú s rutínou a s osamotením vo vzťahu. Vždy ale vo svojom vnútri cítia potrebu prítomnosti toho druhého!

Naším hrdinou je člověk z Pardubic, člověk který sa občas cíti sám, který občas bojuje s rutinnou vo vzťahu, ale ktorý vie, že je to práve jeho partner, ktorý mu pomáha prekonať ďalší ťažký deň. Človek, ktorý aj napriek problémom bežného dňa vždy ráno opäť vstane, umyje si zuby a ide do práce. Človek, v ktorom aj keď hlboko stále žije nádej.

Zdena Bittlová: Šťastné dny určite osloví diváky, ktorí jsou schopni a ochotni v divadle přemýšlet. Text je velmi bohatý a kvalitní, to je základ. V některých věcech se pan režisér snažil najít humor, ale konec samozřejmě graduje do tragičnosti. Ten, kdo se chce v divadle jenom bavit, bude zklamán. Ta inscenace si vybere svoje diváky. Jsem moc ráda, že se Šťastné dny objevují v nabídce dramaturgie pro tuto sezónu. A jsem přesvědčená, že právě Malá scéna má sloužit takovýmto projektům, které jsou pro náročnějšího diváka.

Jan Krupa: Myslím si, že Beckettovo dílo mívá tak trochu nátlak intelektuálního divadla, ale zároveň se mi zdá, že je to jenom nálepka kritiky a gymnaziálních osnov. Beckett sice píše experimentálním způsobem, ale pořád o nejzákladnějších lidských a mezilidských

tématech jako třeba v tomto případě o vztahu mezi dvěma lidmi, kteří spolu žijí už moc dlouho. Osobně bych řekl, že hra osloví diváka otevřeného divadelním žánrům, kterého zajímá dozvědět se něco o člověku a o osudech nás všech, který ocení výtečnou hereckou práci a pozoruhodné režijní vidění.

A nakonec mě zajímalo, jak se Zdeně Bittlové zkoušelo s režisérem, který je o téměř dvě generace mladší než ona.

Zdena Bittlová: Musím říct, že velice dobře, a doufám, že to bylo oboustranné... (SMÍCH) Juraj je velmi pracovitý a na každou zkoušku byl vždy připravený. Je nabitý energií, což je velmi dobře, ale zároveň je vstřícný, takže záhy pochopil, že já potřebuji víc oddechového času než on. Byly to nejtěžší zkoušky, jaké jsem kdy absolvovala. Musela jsem myslet na spoustu věcí – na text a škrty v něm, na akce s rekvizitami, práci s partnerem, na podtexty... Nic tak složitého jsem doposud nedělala. Naše spolupráce ale byla naprosto bez problémů. Ono to přece není o věku, ale o tom, aby si lidé rozuměli.

JaU

SALON BLÁZNIVÉ NŮŽKY ZMĚNIL SVOU ADRESU

Pravděpodobně nejdéle uváděná hra v historii Východočeského divadla se zdárně drží na repertoáru už od 13. října 2007, kdy měla českou premiéru právě na prknech pardubického Městského divadla. Od té doby dosáhla úctyhodných, téměř vždy vyprodaných 124. repríz. Touto veleúspěšnou inscenací je interaktivní detektivní komedie Paula Pörtnera **BLÁZNIVÉ NŮŽKY**, která po osmi znamenitých sezónách opustila velké jeviště a přesunula se na Malou scénu ve dvoře.

„Bláznivé nůžky přenášíme na Malou scénu, neboť jsme přesvědčeni, že zde budou ještě zajímavější,

ší, protože komorní prostor nabízí bližší kontakt s herci. Třeba tu diváci objeví i víc indicíí, které se ve hře vyskytují a které byly zatím objeveny jen párkrát,“ zdůvodňuje novinku ředitel divadla Petr Dohnal.

Crazy komedii z kadeřnického salonu, v němž dojde k vraždě, na česká jeviště uvedl režisér Petr Novotný. I na Malé scéně bude diváky bavit původní obsazení – tedy Petra Janečková, Dagmar Novotná, Petr Dohnal, Alexandr Postler a Ladislav Špiner, nováčkem v týmu je pouze Milan Němec, který převzal roli po Josefu Vránovi.

RaS

I NA MALÉ SCÉNĚ SAMI DIVÁCI ROZHODUJÍ O KONCI KOMEDIE.

L. ŠPINER S M. NĚMCEM, KTERÝ POSÍLIL TÝM BLÁZNIVÝCH NŮŽEK.

FOTO J. SEJKORA

„DNES NAPOSLEDY“ PRO KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH

J. LÁSKA, V. MACKOVÁ A L. ŠPINER V KAVKAZSKÉM KŘÍDOVÉM KRUHU, FOTO J. VOSTÁŘEK

KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH výjimečného německého dramatika **Bertolta Brechta** letos končí, ve středu 25. listopadu ho čeká derniéra. Režisér **Petr Novotný** hru upravil, zbavil dobových nánosů a divákům připravil vysloveně aktuální pohled na válečné události na Blízkém východě, na jejich brutalitu i na ostrůvky naděje, lásky a spravedlnosti, to vše s mrazivě humorným nadhledem. Inscenace nabídla velké příležitosti dvěma mladým hercům, čerstvým absolventům Pražské konzervatoře, a nutno podotknout, že **Veronika Macková** i **Josef Láska** se jich chopili s velkou vervou a pracovali nesmírně zodpovědně. Pepa často dává k dobru, že Simon Chachava byla jeho nejoblíbenější role, protože byla první. „Ale to představení jsem měl rád i kvůli jeho úžasnému příběhu,“ dodává.

Veronika říká, že se jí bude po Kavkazském křídovém kruhu moc stýskat, hlavně po vztahu s dítětem, nejen situačně, ale i po obou chlapcích – dětskou roli malého Micheila ztvárnili **Jan Milata** a **Antonín Němec**, kteří v ní během zkoušení našli velkou kamarádku. Toníka Němce (SYNA HERCE MILANA NĚMCE A TANĚČNICE MONIKY NĚMCOVÉ, KTERÁ ČASTO V NAŠEM DIVADLE HOSTUJE – POZN. RED.) jsem se při jednom z posledních představení zeptala, jestli mu bude tato role chybět. Nutno podotknout, že v této inscenaci stál na jevišti poprvé. „Bude mi smutno a nikdy na to nezapomenu, ale jsem i šťastnej...“ „A proč jsi šťastnej?“ zeptala jsem se. „No, protože doufám, že mě zase do něčeho obsadí. Když se na mě byl podívat starší bratr Vašek, tak jsem byl velmi nervózní a asi jsem se tvářil smutně, protože můj výkon

ocenil a řekl, že to prý vypadalo, že opravdu brečím. A věřil mi to. Takže jsem byl nakonec nadšený.“ A co znamenal „Kavkazák“ pro herce **Ladislava Špinera**, který ztvárnil postavu Azdaka? „Pro mne to byla velká výzva a postupem času jsem se do Azdaka velmi zamiloval, takže se mi po inscenaci bude stýskat. Práce byla výjimečná, ta postava taky, ještě jsem se s něčím takovým na jevišti nepotkal a doufám, že si ještě někdy zahraju roli, ve které se snoubí humor a vážnost.“ Jak je vidět, práce na této složitě hře naplnila hned několik herců a cosi zcela zásadního pro ně znamenala. Doufám, že i pro diváky, alespoň jejich části, přinesla zajímavou a poučnou či vtipnou podívanou. Příběh, který se opírá o starou legendu o síle lásky k dítěti, si návštěvníci divadla jistě vybaví i po letech. JaU

BRZY NABÍDNEME VSTUPENKY NA NEJLEPŠÍ KOMEDIE ROKU

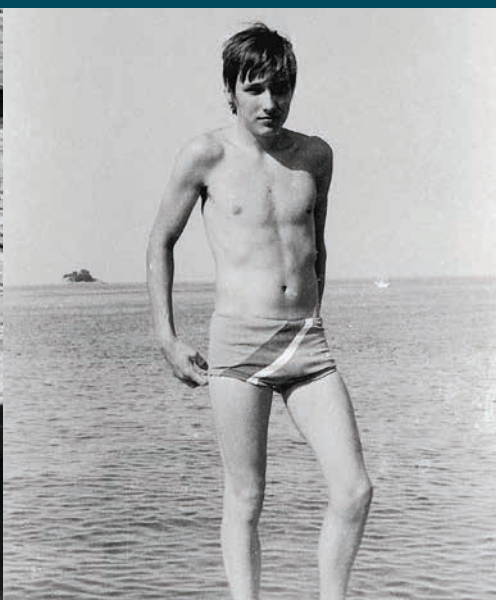
P. JANEČKOVÁ A P. DOHNAL VE HŘE **MEZI NEBEM A ZEMÍ**, KTERÁ ZABOJUJE O TITUL KOMEDIE ROKU 2015, FOTO L. SKOKAN

Mohlo by se zdát, že **GRAND Festival smíchu** je ještě daleko, čas ale plyne velmi rychle, za pár týdnů začne advent, po něm Vánoce a máme tu nový rok, s nímž se přiblíží i naše soutěžní přehlídka nejlepších komedií českých profesionálních divadel. **Již XVI. ročník festivalu bude divadlo hostit od 25. ledna do 1. února 2016.**

V době předávání tiskových podkladů listopadového Divadelního zpravodaje do tiskárny však dramaturgyni festivalu Janě Uherové zbývalo ke zhlédnutí ještě posledních pár adeptů do soutěže i doprovodného programu, tudíž kompletní program zde zatím nemůžeme uveřejnit. Ze zákulisních informací ale mohu ujistit, že se opět máme na co těšit!

Program festivalu bude na webových stránkách divadla www.vcd.cz uveřejněn v pondělí **16. listopadu**, kdy rovněž startuje předprodej vstupenek na soutěžní i nesoutěžní festivalové komedie. RaS

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYL MALÝ! ANEB *Petr Dohnal*, JAK HO NEZNÁTE...

TEN MLADŠÍ CHLAPEC JE NA VÝLETĚ NA KUŇCE A ŘÍKÁ SI, ŽE BY TAM MOHLO BÝT VESELEJI, KDYBY SE TAM HRÁLO DIVADLO.
TEN STARŠÍ TEENAGER SE NUDÍ U MOŘE V CHORVATSKU A NEPŘEMÝSLÍ VŮBEC NAD NIČÍM... VE SROVNÁNÍ S DNEŠKEM TĚMĚŘ ŽÁDNÝ ROZDÍL...

Tomáš Jakub Jan Lněnička

T. LNĚNIČKA COBY J. J. RYBA, HEJ, MISTŘE!, FOTO J. FAUKNER

TOMÁŠE LNĚNIČKU pardubičtí diváci znají především jako Nikolu Šohaje z oblíbené inscenace *Balada pro banditu*, když v našem divadle působil zatím jako host. Od začátku sezóny posílil Tomáš pánskou část hereckého souboru oficiálně a vystřídal tak dosavadní královéhradecké angažmá za pardubické. V době, kdy jsme si povídali, usilovně zkoušel hlavní roli Jakuba Jana Ryby v nové inscenaci režiséra Michaela Taranta *Hej, Mistře!*, a tak jsem byla ráda, že si i přesto udělal ochotné čas na náš rozhovor.

Tomáši, jsi tu teď třetím měsícem v angažmá. Jak se ti u nás líbí?

Mně se tu líbí moc. Začínal jsem tady v roce 2013 s *Baladou*. Pár lidí jsem znal už dřív. A za ty dva roky jsem poznal kompletně celý soubor. Jsem tu spokojený.

Zhruba před dvěma lety jsi v jednom rozhovoru řekl, že v Klicperově divadle jsi spokojený a že není důvod na tom něco měnit... Proč tedy přišla ta změna angažmá?

Změna přišla z pracovního hlediska kvůli půl úvazku v Hradci. Po domluvě s Petrem Dohnalem jsem přijal angažmá tady v Pardubicích. Takže nakonec slovo dalo slovo a plynule – po několika hostovačkách – jsem od září tady.

V Klicperově divadle máš pod svým jménem titul „stálý host“. Zkoušíš tam nebo budeš zkoušet něco nového?

Zkoušet bych tam mohl, ale vzhledem k současnému místnímu provozu to zatím není možné. Nabídka už byla, takže si myslím, že pokud tady zrovna budu mít volněji a budu mít čas, snad pak něco dopadne. Přece jen jsem pořád Hradečák, žiju tam, mám tam rodinu. Nechtěl bych Hradec úplně vynulovat.

Jistá výhoda je, že ses kvůli novému zaměstnání nemusel stěhovat... A na dojíždění vzdálenost mezi Pardubicemi a Hradcem také není veliká, ne?
No, ono se to každému zdá, že je to kousek. Ale když se dopoledne zkouší a hraje večer, tak samozřejmě musíme o to dřív ráno vstávat, abychom stihli s dětmi do školky a školy, odpoledne jedu zase zpátky, to jsou kroužky, a večer zase sem a tam. Přece jen jsou to čtyři hodiny navíc. Ale na druhou stranu stěhovat bych se určitě nechtěl. Přestavěl jsem v Hradci už dva byty a třetí už přestavovat nechci! (SMÍCH)

Ty máš tři děti, že? Jak jsou staré? (Mimochodem, smekám! Tři děti!)

Barunce budou v listopadu dva roky, Julii budou v dubnu čtyři a Mikulášovi bylo šest let v srpnu, ten už právě chodí do školy.

A jak to zvládá/te?

Je to prvňáček, no a to obnáší nové starosti – spoustu úkolů, nemá čas na hraní, chudák... (SMÍCH) Pro nás je to zase časová změna, všechno je jinak a člověk se musí přizpůsobit.

Říkal jsi, že hodně času strávíš na cestách mezi prací a domovem, na druhou stranu se, jak je vidět, věnuješ hodně své velké rodině. Zbývá ti čas na nějaké koníčky?

Dřív jsem hodně hrál volejbal, ale před rokem jsem si zlomil kotník, a od té doby jsem vlastně nehrál... Ale šlo to s tím vším skloubit. Chodíval jsem na squash a badminton. Teď se občas donutím jít plavat, ale většinou jdu s dětmi, a to si moc nezaplavu, jezdím totiž na tobogánu, dělám kraviny a učím je plavat. (SMÍCH)

Jaké byly vaše letní prázdniny?

Už asi patnáct let jezdím na dětský tábor Jitřenka u Poličky, teď už jako zástupce hlavního vedoucího. Třetím rokem tam se mnou jezdí i Miki. Letos jsem ho vzal na celých čtrnáct dní a na týden poprvé taky Julii, aby si to vyzkoušela. A šlo jí to dobře, takže příští rok jedou na čtrnáct dní oba. Ty dva týdny jsem tedy strávil částečně s rodinou. Pak jsme všichni odjeli k moři, kde jsem chtěl Mikuláše naučit plavat, a to se mi povedlo. Deset dní jsme si společně užívali v Chorvatsku. A pak už zbývají jenom chalupy – u tchýňky, u našich – a prázdniny jsou pryč!

Jak ses dostal k herectví? Po maturitě na gymnáziu jsi sběhl k divadlu, je to tak? Měl jsi dřív třeba i jiné plány do budoucna?

Ano, plány byly! Podal jsem přihlášku na jazykovku, kam jsem se snad dokonce i nějak dostal. Ale pak v Hronově náš amatérský soubor potkal Václav Martinec a 6. srpna v roce 1991 nám řekl, že jestli chceme, můžeme za čtrnáct dní nastoupit do jeho divadla v Českých Budějovicích. Tak jsme se my tři kluci (ten náš soubor) rozhodli, že jo, přihlášky jsme roztrhali a oznámili rodičům, že 19. srpna odjíždíme do Českých Budějovic. A tam to všechno začalo.

Co na to říkali rodiče? To se nemůžu nezeptat! (SMÍCH)

No, nebyli moc nadšení... Navíc to bylo bez smlouvy, bez ničeho, prostě nám jen nějaký pan Václav Martinec, kterého nikdo z nás do té doby neznal, řekl, že máme odejít 200 kilometrů daleko. Ale nakonec se mi je tenkrát povedlo přesvědčit, už ani nevím jak. A pustili mě. (SMÍCH)

Co bys řekl svému synovi, kdyby za tebou přišel s něčím podobným – jako že škola nebude a že... Ze jde k divadlu? No... To bych mu teda hodně rozmlouval. (SMÍCH) Zatím se ho snažím držet od divadla dál. Nenechávám ho nikde hostovat. Jenom tak občas něco natočím pro rádio, ale to je tak všechno. Hrozně chce tablet a těší se, že si na něj vydělá. Asi mu ho budu muset nakonec koupit sám, ale zatím má alespoň motivaci. (SMÍCH)

Když jsi tedy neměl herecké vzdělání, kdo nebo co tě nejvíc naučilo ve tvém oboru?

Hlavně práce s různými režiséry. Ale ještě dřív ten Vašek Martinec ve svém studiu – Divadle M. Tam to byla tak trochu škola, už protože je pedagog. Vždycky byl hlavně přes pohybové divadlo, dělal s námi různé rozcvičky, dýchání, mluvu, kurzy šermu atd., takže to vlastně byla taková trochu škola základů herectví. Ještě než jsem potkal Vaška Martince, hlásil jsem se na DAMU. Prošel jsem prvním kolem (předseda komise byl pan Adamíra) a pak mě nepřijali. Ale vůbec toho nelituju. Mrzí mě to akorát kvůli vzdělání – mohl bych mít větší přehled o teorii divadla, o literatuře...

Jaká byla tvoje úplně první role?

Hm... Teď jsi mě zaskočila. V Hradci to vím, tam jsem nastoupil do Ondiny, kterou režíroval Juraj Deák. Hrál jsem nějakého operetního pěvce a na konci kata, kde jsem dvacet minut stál zkamenělý vzadu na jevišti. Když jsem si blbě stoupl, tak to bylo k nevydržení. (SMÍCH) Ale co byla moje první role v Českých Budějovicích? Asi Šerchán v Knize džunglí...

Co ty a film nebo televize? Ulovili tě do některého z mnoha současných televizních seriálů? A jak se tváříš na takové nabídky?

Já to nesleduju, ale zas umím nazpaměť Krtečka a různé dětské seriály a večeríčky, to všechno mám najetý jak nikdy. (SMÍCH) Pár dní jsem natáčel Ulici, taky Policii Modravu, a to je asi tak všechno. Beru to spíš tak, že složenky někdo platit musí.

Právě zkoušíš hlavní roli v nové inscenaci Hej, Místře! Je ti téma hry nebo tvoje postava něčím blízká, či naopak?

Nevím, jestli blízká... Ale obdivuji Rybovu vytrvalost, sílu jít proti všem, měnit svět. To já bych asi nedokázal.

Jak se učíš text – jsi ten typ, co mu stačí zkoušky v divadle? Nebo se potřebuješ někde zavřít a biflovat?

Tak do téhle doby mi to na zkouškách v divadle stačilo, ale teď vzhledem k Jakobovi Janu Rybovi se musím už i zavírat, učit se ve vlaku, tady v klubu, když je volno, nebo v šatně, protože jinak bych to asi nedal. Je to vždycky otázka velikosti role. V Hradci jsem žádné výrazné velké role neměl, takže mi opravdu stačilo dostat to do hlavy jen na zkouškách. →

Režisér Michael Tarant používá poměrně neobvyklé metody – prý jste například zkoušeli v kostele...

Ano. Také jsme s ním byli v Rožmitále a projeli jsme si i Nepomuk a místa, kde Jakub Jan Ryba působil. Zkoušeli jsme na chalupě u Michaela. Bylo to takové jinačí zkoušení než běžně. Ale bylo to zajímavé, člověk se podíval na místa, kam se normálně nepodívá. Tak intenzivní práci na roli jsem ještě nezažil.

Také si doplňuješ vzdělání – pan režisér tě nutí číst... (SMÍCH) Co Seneca?

No, Seneca! Začel jsem se. Jinak u mě je čtení

hlavně o času... Čtu rád, ale nejčastěji oddechovou literaturu, třeba detektivky.

Senecu si běžně nečteš jen tak po večerech...

Náhodou, jak jsem to teď četl, říkal jsem si, kdyby byl čas, že bych si rád přečetl i víc! Rozhodně je to zajímavá filosofie. Ale večer jsem většinou rád, že děti usnou a já můžu taky.

Tak tomu rozumím. Tomáši, moc děkuji za rozhovor, do nadcházejícího generálkového týdne ti přeju hodně energie a na premiéře ZLOM VAZ!

AnH

NOČNÍ DIVADLO NARUBY!

Východočeské divadlo, stejně jako většina českých a moravských divadelních scén, se i letos rozhodlo zapojit do projektu **NOC DIVADEL**, jehož koordinátorem je Institut umění – Divadelní ústav. **Sobota 21. listopadu se tak opět stane dnem otevřených večerních či nočních divadel a jedinečných zážitků.**

Noc divadel je součástí evropského projektu European Theatre Night, který se od roku 2008 vždy třetí listopadovou sobotu snaží netradiční formou prezentovat divadlo. Česká divadla se k této jedinečné celoevropské akci připojila až v roce 2013, ale hned následující rok se česká část Noci divadel svým rozsahem a boha-

tým programem stala největší divadelní událostí v rámci zúčastněných států, do níž se zapojilo 130 českých a moravských souborů a divadel s 50 000 diváky ve 29 městech.

Účastníky Noci divadel 2015 čekají představení pro děti i pro dospělé, autorská čtení, workshopy a semináře, koncerty, projekce filmů a inscenací či prohlídky zákulisí. Podrobnější informace o programu naleznete na webových stránkách www.nocdivadel.cz.

Co pro letošní ročník Noci divadel přichystalo Východočeské divadlo, prozrazuje dramaturgyně Jana Uherová: „Noci divadel bude předcházet představení Limonádový Joe. Od 21.00 hodin pak bude pro

diváky, kteří přišli zažít divadlo jinak, připravena celá řada akcí. Po besedě s herci se diváci rozdělí do několika skupin, v nichž nazkouší krátké sekvence ze zmíněné hry. Role se však otočí – diváci se stanou herci a herci Ladislav Špíner, Jana Ondrušková, Zdeněk Rumpík, Petr Borovec a Milan Němec se stanou režiséry. Na baletním sále Monika Němcová se zájemci secvíčí i jednu z choreografií z Limonádníka. Na přípravu budou mít všichni zhruba 50 minut. Poté se všechny skupiny i diváci, kteří se aktivně nezapojili do zkoušení a jenom se dívali, sejdou v hledišti a na jevišti budou předvedeny nastudované ukázky. Návštěvníci divadla, kteří nebudou mít zájem o tento druh zábavy, se budou moci účastnit komentovaných prohlídek divadla spolu s ředitelem divadla Petrem Dohnalem nebo se mnou. V průběhu večera/noci se diváci budou moci také vyfotit se svými hereckými idoly nebo s rekvizitami a v kostýmech z různých inscenací. Předpokládaný konec výjimečného prodlouženého večera bude asi kolem 23.30 hodin.“ Přijďte si společně s námi užít noční Divadlo naruby, vstupenky jsou v prodeji za symbolických 30 Kč!

RaS

I VY SAMI SE MŮŽETE POSTAVIT NA PRKNA, KTERÁ ZNAMENAJÍ SVĚTI FOTO J. SEJKORA

ČESKÝ TANEC SOUBORU MLADINA

V neděli 8. listopadu bude jeviště Městského divadla patřit **Plzeňskému lidovému souboru Mladina** a jejich vystoupení **ČESKÝ TANEC** na podporu malé Rebečky Čihákové z Pardubic, která se narodila s nemocí motýlích křídel. Plzeňský lidový soubor Mladina je přední český folklorní soubor, který dokáže oslovit diváky kvalitní a nápaditou tvorbou, vynikajícím tanečním a hudebním provedením, za což získal řadu ocenění v České republice i ve světě. Jejich Český tanec je dlouhodobým projektem, který má za cíl kvalitní prezentaci českého folkloru. Soubor do Pardubic přiveze svůj nejnovější pořad – **Škola Českého tance**. Pod vedením svérázné třídní učitelky budou diváci-žáci zasvěceni do toho, jak dělat folklor – tedy dělat tak, jak ho předvádí právě Mladina.

Navíc prostřednictvím výběru jejich nejlepších čísel z šedesátileté historie souboru. Třídní učitelku ztvární herečka Divadla J. K. Tyla v Plzni Klára Krejsová.

Pokud byste chtěli pomoci a ještě se u toho pobavit, přijďte do divadla a užijte si Školu Českého tance.

RaS – ToJ

DIVADELNÍ KALENDÁŘ NA ROK 2016

12. týden

21

PONĚLÍ

Radek

22

ÚTERÝ

Leona

23

STŘEDA

Ivona

24

ČTVRTEK

Gabriel

25

PÁTEK

Marián

26

SOBOTA

Emanuel

27

NEDĚLE

Dita / Neděle velikonocní

Světový den divadla

VYCHOVATELSKÉ OBRÁDKOVÉ PRÁCE

BŘEZEN / DUBEN 2016

13. týden

28

PONĚLÍ

Sofia / Pondělí velikonocní

29

ÚTERÝ

Tafelberg

30

STŘEDA

Arnold / Ernest

31

ČTVRTEK

Karel

1

PÁTEK

Hugo

2

SOBOTA

Erika

3

NEDĚLE

Richard

J. Janoušková

Jeptišky

Rok se s rokem sešel a brzy tu budeme mít rok nový, kterým vás opět provedou vaši oblíbení herci, s nimiž budete moci trávit čas buď při představeních na divadelních prknech, anebo ve vzpomínkách při pohledu do praktického **stolního divadelního kalendáře na rok 2016**. Doufáme, že vás vydaný kalendář osloví – najdete v něm mnoho fotografií současných titulů na našem repertoáru, popisky inscenací, které letos nastudujeme, i připomenutí významných divadelních akcí, jež byste si neměli nechat ujít. Kalendář, který může být i originálním vánočním dárkem, lze zakoupit v předprodeji divadla či v divadelním obchůdku ve foyer.

RaS

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

V této pravidelné rubrice chceme vyjádřit dík našim sponzorům a partnerům, bez jejichž pomoci by musel být chod divadla výrazně omezen. Pro divadlo však nejsou důležité „jen“ finanční prostředky, ale samozřejmě i podpora ze strany médií, která předávají informace z divadla veřejnosti, divákům, tedy potenciálním „zákazníkům“. Proto i tato podpora je pro divadlo nepostradatelná.

Velmi nás těší, že už více než dvacet let je mediálním partnerem divadla DENÍK, jehož pardubickou redakci vede šéfredaktor TOMÁŠ DVORÁK, kterého jsem požádal o krátký rozhovor. Nebudeme předstírat, že si vykáme, když spolu téměř denně komunikujeme a díky divadlu se známe už spoustu let.

Tomáši, Deník v Pardubicích jistě každý zná, netřeba ho tudíž představovat. Řekni ale něco o jeho historii?

Říká se, že slunce a noviny vycházejí každý den. My se toto přísloví snažíme pravidelně naplňovat šest dní v týdnu, od pondělí do soboty, už od 1. května 1992, kdy vyšlo první číslo tehdejších Pardubických novin. Od září 2006 došlo ke změně názvu na Pardubický deník. Velmi nás těší, že už takřka čtyřstoletí jsme nejčtenějšími novinami ve východních Čechách.

Za dobu svého působení na mediálním trhu prošel Deník určitě jistým vývojem. Jaké změny mohli čtenáři postrehnout? A co nového chystáte?

Aktivity naší společnosti se za uplynulé roky zásadně rozšířily. Naše firma založila či získala nové společnosti, které si mohou vzájemně pomoci a také to úspěšně dělají. I nadále však máme hlavní cíl tvořit atraktivní noviny, jež mapují to, co se v daném regionu děje.

V žádných jiných novinách nenajdete tolik prostoru na zprávy z vašeho nejbližšího okolí. Jsme rádi, že to naši čtenáři kvitují. Svědčí o tom i fakt, že regionální Deník má nejvíce předplatitelů ze všech novin a časopisů vůbec.

Proč jste se rozhodli stát se naším mediálním partnerem?

Východočeské divadlo patří mezi nejnavštěvovanější kulturní zařízení v celé České republice. Prakticky denně nabízí divákům jedinečnou možnost vybrat si z pestré nabídky zajímavých divadelních inscenací, ale také z celé řady dalších atraktivních programů. Je jedním z hlavních center kulturního a společenského života ve městě. Proto je logické, že Pardubický deník o akcích, které divadlo pořádá nebo které se v něm odehrávají, pravidelně informuje.

Divadlo navštěvuješ opravdu poctivě, už dlouhé roky jsi nevynechal žádnou naši premiéru. Která představení se ti vryla do paměti?

Člověk tomu snad ani sám nechce věřit, nicméně je pravdou, že Východočeské divadlo pravidelně navštěvuji již od svých dvanácti let. Tehdy jsme měli na základní škole možnost zakoupit si žákovské předplatné. Od té doby jsem propadl kouzlu Thálie. Dodnes si vybavuji výtečného Cyrana z Bergeracu s Josefem Vránou v hlavní roli, který měl premiéru právě v roce 1992, stejně jako hostování Miroslava Horníčka v jeho vlastní hře Muž jménem Juan. Od té doby jsem v Pardubicích viděl spoustu skvělých inscenací. Například Pygmalion s hostujícími Františkem Němcem, Smrt obchodního cestujícího s Aloisem Švehlíkem, báječné muzikály Hello, Dolly!, Noc na Karlštejně či Pokrevní bratři, brilantní Úžasnou svatbu, Romanci pro křídlovku i Sen noci svatojánské s nádhernou režijní poetikou Mariána Pecka, kritiky ceněného Amadea.

A co z našeho současného repertoáru bys doporučil ke zhlédnutí?

Skvělým nápadem pardubického divadla bylo uvést na česká jeviště inscenaci Bláznivé nůžky. To je mimořádně zajímavá interaktivní komedie, která v ideální konstelaci hvězd musí zákonitě bavit herce i diváky. Velkým zážitkem pro publikum jsou muzikály Cabaret a Jeptišky. Pozoruhodným představením je rovněž Mrzák inishmaanský.

Myslíš si, že naše spolupráce, kterou si osobně nemůžu vynachválit, bude pokračovat i v budoucích letech?

Jsem o tom přesvědčen. Myslím si, že spolupráce Deníku a Východočeského divadla je oboustranně výhodná, a osobně budu rád, když bude pokračovat tak skvěle jako dosud.

RaS

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

DAGMAR NOVOTNÁ si pro svůj rozhovor vybrala staronového kolegu **MILANA NĚMCE**, který se začátkem této sezóny po osmi letech brněnského angažmá oficiálně vrátil na pardubickou scénu. Nyní ho můžete vidět především v hlavní roli inscenace Schnitzlerovy hry *Duše* – krajina širá nebo například v muzikálu *Limonádový Joe* či v nesmrtelných *Bláznivých nůžkách*. Důvodů, proč si **Dáša** vybrala k rozhovoru zrovna **Milana**, je hned několik...

AnH

Dáša: Tak Milane, ahoj! Děkuji ti, žeš přijal mé pozvání k rozhovoru. Vybrala jsem si tě, protože: za prvé – máme společnou školu („Janáčkovu Absolutně Marné Učiliště“), za druhé – máš svátek na moje narozeniny, za třetí – oba milujeme Brno, za čtvrté – přece jenom jsme toho spolu dost prožili. Tak se tě tedy budu ptát a pevně doufám, že mi budeš hezky odpovídat. Připraven?

Milan: Připraven.

Dáša: Jak vzpomínáš na ty roky v našem divadle před odchodem do Brna? Třeba na svou první roli?

Milan: Nástup do prvního angažmá se prostě nedá zapomenout – je to zkrátka první angažmá. Žádné jiné už není jako to první. Ještě předtím jsem tady začínal v Divotvorném hrnci a na to se prostě zapomenout nedá. A přebírat verichovskou roli, to taky nebyla žádná sranda. Ale do startu je to krásné, napsal jsem o tom i diplomovou práci. Těch prvních deset let angažmá bylo prostě úžasných. A ta raná fáze, tedy zkouška-klub-představení-klub (nic víc si z toho nepamatuju), byla vlastně ta nejúžasnější. Ještě před dětmi, před zodpovědností, před prací, před svatbou, před vším. Bylo to krásné. A tak to má podle mě být. Všem mladým kolegům, kteří teď vycházejí ze školy, vždycky doporučuji, ať tuto zkušenost udělají.

Dáša: Když jsi odcházel do Brna, pomyslel jsi na to, že se k nám v budoucnosti vrátíš?

Milan: Je potřeba říct, že mě hlavně nikdy nenapadlo, že půjdu do Pardubic. Vážně! Ještě jako pyšný „jamák“ ve druhém třetím ročníku jsem vůbec nevěděl, že je v Pardubicích nějaké divadlo, navíc divadlo tohoto kalibru! Když jsem přijel na první čtenou zkoušku *Divotvorného hrnce* (pozdě), žasl jsem, jak nádherná divadelní budova tu stojí. Nikdy jsem zkrátka nevěřil, že budu v Pardubicích. A pak, k deseti letům svého zdejšího angažmá, jsem dával někde rozhovor. Padla tam i otázka o nějakých zaječích úmyslech a tehdy mě ani nenapadlo, že bych šel jinam. No a ještě před rokem mě zase nenapadlo, že budu zpátky v Pardubicích. A proto, když jsme

teď spolu pili šáňo po návratu ze zájezdu z Červeného Kostelce s *Bláznivými nůžkami*, byl to pro mě dost zvláštní zážitek. Jsou zkrátka věci, které člověk dopředu neví. Já vlastně už žiju jen v neustálém překvapení, protože po tom, co se mi za poslední léta stalo, si naprosto netroufám odhadovat, co bude dál... Otázka tedy zněla, jestli jsem si někdy myslel, že se vrátím. Nemyslel. Protože nic jiného než moje rodina by mě z Brna nedostalo. Nemyslím si taky, že to tady teď bude na doživotí, protože ta brněnská éra a Brno vůbec... no, že jo, Dášo...

Dáša: No jistě!

Milan: Ale jak říkám, nechávám to jako překvapení do budoucna. →

D. NOVOTNÁ S M. NĚMCEM V DIVADELNÍM KLUBU, FOTO J. SEJKORA

Dáša: Ty sám jsi začal o rodině a já tady samozřejmě pro tebe otázku o rodině mám. Protože předpokládám, že je pro tebe rodina důležitá...

Milan: Ne! (SMÍCH)

Dáša: Ne? Aha, tak to jsem se spletla. Nicméně rodinu máš. Máš ženu a dva úžasné kluky a říkal jsi, že právě to tě „donutilo“ k návratu. Vlastně teď nevím, jak se zeptat, protože tady mám napsáno: „Je pro tebe rodina důležitá?“

Milan: Odpověď je vlastně ten krok, který jsem učinil. Protože být blízko tomu, jak děti vyrůstají, je hrozně důležité. A letí to vážně rychle. Tondovi a Vaškovi je šest a devět a za chvíli to bude všechno pryč. Já jsem se to opravdu snažil co nejlépe stihnout, ale ta skutečná, fyzická blízkost je vážně nejdůležitější. Někdo řekl, že s kariérou se člověk nepomazlí. A to je pravda.

Dáša: Ano, to souhlasím. I našemu Tomáškoví bylo šest i devět. Teď je mu třicet a už je to zkrátka pryč. Užít si s dětmi co nejvíc je to nejhezčí na světě.

K další otázce: Četla jsem rozhovor, ve kterém jsi uvedl, že svůj návrat nepokládáš za vstup do téže řeky. Souhlasím. Lokalita je sice stejná, ale divadlo se uvnitř stále mění. A to nepočítám skutečnost, že jsme všichni tak trochu zestárlí. Jaké změny jsi zaznamenal ty jako Milan Němec? Vypořádáváš se s přibývajícím věkem?

Milan: Jsou samozřejmě herecké kategorie, v nichž se člověk z mladomikma přehraje do určitých jiných hereckých rovin. To se mi, myslím, stalo. Důkazem je například představení Duše – krajina širá. A pak jsou v oné pomyslné řece nové kameny, řekl bych přímo balvany (Petr Borovec odpustí), a jsou tu nové břehy. Ten tok se opravdu proměňuje. Také jsem si vybral, vlastně záměrně, jinou pozici v divadelní šatně. Sedím na jiném místě a začínám jakoby od začátku.

A to je vždy zdravé. Vždyť i každá hra začíná od začátku. Nikdo nezačíná s tím, co má takřikajíc za zadkem, ale začíná zkoušet pokaždé od nuly. (Někdo třeba i od minus deseti.) Proměna tu prostě je. Změnil se soubor, změnil se klub, lidi toho víc vypijou... Ale vážně, jsou tu jiní kolegové a to TENKRÁT bylo... tenkrát. Vždyť ty pamatuješ Mam'zelle Nitouche, Hello, Dolly!, to bylo tenkrát v devadesátých letech...

Dáša: Ticho!

Milan: ... kdy ses ty houpala Honzovi Hyhlíkovi na kolenou a říkala: „Tati, mně je šestatřicet.“ To už ti dneska, Dášo, není.

Dáša: No, to vím. Bohužel.

Milan: A mně tenkrát přišlo 36 let jako nepředstavitelné stáří! Tenkrát. Z pohledu dvaadvacetiletého kluka. A všechno se to tak nějak ukonejšilo. Taký máme novej štuk na fasádě, máme Malou scénu a ... a jaká byla otázka?

Dáša: Jak se vypořádáváš s přibývajícím věkem... Na to jsi teď vlastně trochu odpověděl.

Milan: No ano, ono se to posunuje. A zalatpánbu! Skotačit se nedá věčně. Těch rolí rozjásaných, roztančených a rozezpívaných mladomikmů je samozřejmě mezi dvacátým a třicátým rokem víc, než kolik jich je teď. Ale já se v podstatě těším. Je lepší, že člověk tak jako zabředne jinak. To právě souvisí s tím NENávratem do stejné řeky. Myslím, že mě tu teď čeká jiná práce než tenkrát.

Dáša: Už jsi naznačil, že teď v šatně sedíš na jiném místě, než jsi sedával. Je pro tebe v nějakém smyslu osudové, že sis našel místo u stolu Pavla Novotného, kde právě teď spolu taky sedíme? (JEN PRO PŘÍPOMENUTÍ – PAVEL NOVOTNÝ UŽ NENÍ ČLEMEM VČD – POZN. DAGMAR NOVOTNÉ)

D. NOVOTNÁ JAKO HIPOLYTA A M. NĚMEC COBY LISANDR PŘI KOSTÝMOVÉ ZKOUŠCE INSCENACE SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ, VČD 1998, FOTO V. MOHYLOVÁ

Milan: A... to je tvůj manžel, že jo...

Dáša: Ano, to je můj manžel.

Milan: Není to náhoda, já jsem si to místo vybral. A málokdo ví, že jsem Pavla ze souboru vlastně vyštípál...

Dáša: Aha, tak takhle to bylo!

Milan: A dokonce jsem jeho zkušební boty vyhodil do koše. Pavel si je musel vytáhnout zpátky, protože si asi myslí, že tady ještě něco nazkouší!

Dáša: Já jsem se tě chtěla zeptat, proč jsi jeho důchodky, ve kterých zkoušel mnoho let, vyhodil do koše. Teď jsi na to v podstatě odpovídal – staré železo patří do šrotu. Ano, je to tak.

Milan: Ne ne ne, já jsem je vyhodil, protože si myslím, že Pavel Novotný nikdy v životě do důchodu neodejde.

On nemůže být důchodce!

Dáša: Aha. Tak teď poslední otázku: Máš nějaké své osobní přání? Jakékoliv?

Milan: Je známá věc, že přání se nevyslovují nahlas. Ani já je nahlas neřeknu, i když vnitřní přání samozřejmě mám. Asi tak tři. Teď si je tedy nechávám pro sebe, posílám je do vesmíru a pak si někdy řeknem, jo? Ale co bych těm, které to zajímá, mohl říct nahlas a co se nahlas říct nebojím: Přál bych si zrekonstruovat chalupu, kterou máme v České Kanadě. To je moje veliké přání a třeba to taky dopadne.

Dáša: Milane, já ti samozřejmě přeju, aby se ti všechno splnilo. A děkuju ti za čas, který jsi mi věnoval, a přeju nám, ZLOMME VAZ! Souhlasíš?

Milan: Souhlasím!

HERCI POPRVÉ BAVILI DIVÁKY BEZ NÁPOVĚDY

Na Malé scéně ve dvoře jsme v pondělí 12. října uvedli první díl zábavného diskusního pořadu **BEZ NÁPOVĚDY**, který připravuje i moderuje dramaturgyně GRAND Festivalu smíchu **Jana Uherová**. Novou talk show odstartovali nejmladší členové našeho souboru **Veronika Macková**, **Petr Borovec** a **Josef Láska**. Neformální večer se nesl ve velmi příjemné atmosféře, kterou umocnila i kavárenská stolová úprava sálu. Další díl se uskuteční už v prosinci, tak se na vás opět těšíme...

RaŠ

PEPA, VERONIKA A PETR SI KROMĚ HISTOREK ZE SVÉHO SOUKROMÍ PRO DIVÁKY PŘIPRAVILI I VÝBORNOU RAJČATOVOU POLÉVKU.

FOTO J. SEJKORA

Výročí (nejen) pro pamětníky

LADISLAV FREJ bude slavit půlkulaté narozeniny sice až příští rok, ale vzpomenout na herce, který působil v našem divadle v druhé polovině 60. let a ztělesnil zde řadu nezapomenutelných rolí, můžeme jistě i letos. Však i on, jak se dozvíte, na časy strávené ve Východočeském divadle vzpomíná velmi rád.

Ladislav Frej

(nar. 26. listopadu 1941)

Brněnský rodák, syn hostinského, měl blízko k divadlu a hudebně odmalinka. Jako dítě hrál na housle, ochotničil a zpíval v dětském sboru Janáčkovy opery v Brně. Když v roce 1963 dokončil studium na JAMU, strávil první dva roky v Satirickém divadle Večerní Brno. Jeho druhým angažmá se od poloviny 60. let stalo Východočeské divadlo Pardubice, kde působil do roku 1969. Po jedné sezóně ve Státním divadle v Ostravě zakotvil v Praze a vystřídal zde několik angažmá (Divadlo S. K. Neumanna, Městská divadla pražská, Laterna magica, Divadlo na Vinohradech, od roku 1994 Národní divadlo a v roce 1998 návrat do Divadla na Vinohradech).

Během svého pardubického působení hrál nejen psychologicky komplikovanější postavy, jako byl např. Klaus Kott v *Královně Kristině* (1966), Ragnar ve *Staviteli Solnessovi* (1967) nebo Merkucio v *Romeovi a Julii* (1969), ale byl obsazován i do rolí komediálního a hudebního charakteru. Ve Východočeském divadle zažil krátkou éru režiséra Jiřího Císlera, který si ho vybral pro roli Juliána a Davida Fanshawa do své komedie *Gog a Magog* (1965) a pro role Nestora le Fripé a Boba (v nichž se spolu dokonce alternovali) ve *Sladké Irmě* (1968). Další Císlerova inscenace s názvem *Nedozpívané hit* (1968) sestávala z pásma aktualizovaných předscén a písniček V+W.

Inscenace vznikla pod hlavičkou Parku kultury a oddechu (tedy nikoli Východočeského divadla) v Husově sboru, měla obrovský úspěch, a než byla zakázána, dosáhla zhruba stovky repríz. Někteří diváci si také jistě vzpomenu na Frejovy velké role světového repertoáru – *Dona Juana* (1966) nebo *Tartuffa* (1968). Ladislav Frej se vždy intenzivně věnoval jak rozhlasu a dabingu (např. inspektor Barnaby – *Vraždy v Midsomeru*), tak filmu a televizi. Jednou z jeho nejznámějších televizních rolí je nepochybně doktor Karel Sova z nesmrtelné *Nemocnice na kraji města*. Mezi zajímavé filmové role patří Viktor Land a v *Hrozbě* (1978) nebo např. Karel, syn Rudolfa Hrušínského v *Návštěvních hodinách* (1986). Pokud chcete vidět Ladislava Freje na divadelních prknech, vydejte se třeba do Brna, kde hraje v Národním divadle logopeda Lionela Logua v inscenaci *Králova řeč* režiséra Martina Stropnického.

AnH

VČD PŘED PADESÁTI LETY

Zdá se vám to mnoho? Je to tak. Do Pardubic jsem přišel z Brna v pětadesátém roce minulého století. Akorát zmínka století zavání omšelostí. Ale jinak musím říct, že ve 20. století, v letech 1965 a dál se divadlo nadechlo čerstvého vzduchu. Byl v Pardubicích toto tvrzení zní troufale. Ale nešť. Když jsem v třiašedesátém nastupoval po JAMU do Satirického divadla Večerní Brno, prohlásil jakýsi náhodný známý: „Večerní Brno? Áááá, tam ty „krále“ hrát nebude!“ (Jedenkrát to byl Poseidon...) No a já ty krále hrát chtěl. A tak jsem po dvou sezónách s povděkem přijal nabídku do Východočeského divadla, do angažmá scény, mezi námi kandrasy, velmi ceněné. Sešla se nás tam parta rozjívěných mlad'ochů: Petr Skarke, Broňa Poloczek, Jarda Someš, Evelynna Steimarová, Gábina Wilhelmová, Jana Kasanová a ten, co nás

ROME A JULIE, VČD 1969

dával do stádečka – Jirka Císler. První komedii, tenkrát v Husově sboru, kde byla komorní scéna, byl Gog a Magog s Janou Kasanovou a ...! Andulkou Ferencovou. Ta se mě s nepřekonatelnou energií a obrovskou kolegiální ochotou jala, odsunuvši Janu stranou, poučovat praktickými etudami o fyzickém jednání s partnerkou v milostných scénách. Pamatuji si to dodnes. Andulko, díky! V té komedii se mnou alternoval na zájezdech Svátá Beneš, s nímž jsem o 14 let později stál na jevišti ABC v Praze.

Přebíral jsem po Pepíkovi Somrovi roli Neukomma (tedy Nověpříchozího – ta koincidence) v Dürrenmattově Franku V. A vpadl jsem po hlavě do nejsilnější pardubické hvězdné herecké skvady – dámy: Derková, Bílková, Farová; pánové: Elsner, Holubář, Dellapina, Sandhaus, Gsöllhofer, Ptáček... No krása.

A pak rok za rokem přicházeli ti, no králové to nebyli, ale: Merkucio, Don Juan, Tartuffe, muzikály s Jirkou Císlerem – Sladká Irma... a „last but not least“ Strindbergova Královna Kristina. Co dodat, snad jen to, že se nám s Věrou Galatíkovou stala na dalších 36 let osudem souzenou. Spojnicí, od níž se odvíjel náš život, konec konců i jméno naší dcery, jejíž stáří datuje počátek všeho. Těch pět let angažmá fičelo v jednom letu, zkoušky, premiéry, dychtivé vyhlášení fermanu s novým obsazením, zájezdy, dvě představení za večer – velké, komorní i zájezd v jeden den. Po srpnu 1968 dal Císler dohromady scény z her V+W, jezdili jsme s nimi po celých východních Čechách, hráli i 4x za den, s Jardou Somešem jsme se kryli klaunskými nosy, Broňa Poloczek s Petrem Škarmem byli zbrojnoši. První věta dialogu: „Kdo to tu huláká?“ – „To budou huláni.“ A diváci ve varu po každé replice, nádherné silvestrovské představení

S J. ŠOLCOVOU VE HŘE GOG A MAGOG, VČD 1965

S V. GALATÍKOVOU V DONU JUANovi, VČD 1966

v Komorním, pro nás z jeviště nádherné zážitky. V klubu: „Mařenko, 6 lahvi šampaňské-ho!“ ... No, došumělo. V klubu nás Mařenka živila. O výplatě jsme jí odevzdali peníže, uznávací poplatek za ztrátu lidské důstojnosti, jak říkával Alja (GSÖLLHOFER – POZN. RED.), a jelo se dál. A to jsme měli ještě zatnutou sekýru v Grandu u pana Vokřála. Bože, co z toho Grandu udělali... Zločinci! Dole ve vinárně jely večery poezie, to měla pod palcem Helena Glancová. Ta se vztekala, když

jsem při zkouškách na jevišti blblnuli, pak jednou zaskakovala ve své komedii za Vali Kaplanovou a blblnula nemlich tak jak my. Srandičky, těch jsem se nikdy na jevišti nezříkal. Hráli jsme Pašije, poslední večere páně, Ježíšek láme a rozdává chléb, já jako Jidáš poslední na levém křídle, vytáhl z rukávu husí stehno. A hned na „er ó há“, spucunk. Mně to bylo fuk, kufry pořád naplň sbalené. Jak je to dávno, ale pořád tak živé, až na TY, co odešli, a přesto jsou se mnou pořád.

Ladislav Frej

PRAVÁ A LEVÁ RUKA

Zdeňka Rumpíka ve studiu LAIK

V neděli 29. listopadu uvede Mladé divadelní studio LAIK na Malé scéně ve dvoře další inscenaci, tentokrát pohádkovou komedii s názvem *Elce, Pelce do pekelce*. Studentku dramaturgie KRISTÝNU PLEŠKOVOU a studentku pedagogické fakulty MARTINU ŽÁČKOVOU sice na jevišti neuvidíte, ale i tak se na vzniku i dalším životě každé „laikovské“ inscenace značnou měrou podílejí. Jména těchto sympatických slečen, co vypadají téměř jako sestry, najdete v programech inscenací studia LAIK hned vedle kolonky „dramaturgická spolupráce“.

Spolupracujete na všech inscenacích LAIKu?

Martina: Ano. My jsme taková pravá a levá ruka vedoucího studia, pana Zdeňka Rumpíka. (SMÍCH)

Která je ta levá?

Kristýna: (SMÍCH) My to nemáme nějak rozdělený.

V čem tedy spočívá vaše práce? Když se zaměříme konkrétně na *Elce, Pelce*...

Martina: Třeba přizpůsobit text, aby vyšel na počet dětí.

Kristýna: Pan Rumpík nám pohádku donesl, abychom se na ni podívaly, jestli je pro naše děti vhodná. My jsme si text přečetly, byl vyhovující, jen jsme musely trochu zvětšit počet čertíků a počet dvorních dam.

Martina: Ale to je taková naše typická práce v rámci textu. Tím, že máme 25 malých a 25 velkých dětí, bude to tak vždycky, protože hry pro takový počet lidí většinou nebývají. Texty tomu musíme přizpůsobit.

Kristýna: Každopádně ta dramaturgická práce není taková jako třeba při přípravě jiných – větších inscenací pro Východočeské divadlo. Je to jen o tom, že my text přepíšeme, trochu ho dětem přizpůsobíme – třeba i do pusy, pokud je to starší text, což u *Elce, Pelce* vůbec nebylo potřeba.

Martina: Text jsme jen vzaly a tak, jak je, ho přepsaly a uzpůsobily obsazení počtu dětí. S tím, že se jim některé repliky rozdělí nebo se jim nechá něco dohromady, protože jinak by toho třeba

M. ŽÁČKOVÁ A K. PLEŠKOVÁ

měly málo. Také jsme zkracovali jména čertíků, protože byla dlouhá a děti by je neřekly, nebo než by to vyslovily, tak by zapoměly, co vlastně chtějí říct. (SMÍCH)

Můžou se malí diváci těšit i na nějaké pohádkové písničky?

Martina: Jsou tam spíš slovní hříčky a náznaky písniček. Pan Rumpík ale mluvil o tom, že by tam nějaké chtěl – hlavně kvůli dětským divákům, abychom udrželi jejich pozornost. Je to pro školky a zhruba pro první dva ročníky základní školy.

Kristýna: V tomhle to mají ti nejmladší nejtěžší, hrají totiž pro svoje vrstevníky – pro malé děti. A dětské publikum je vždycky „nejhorší“ divák, protože reaguje spontánně. Ale jsem moc ráda, že můžu říct, že naše děti si s tím umějí poradit. Když hrají *Zrzounka*, docela jim to funguje – děti v publiku na ně dobře reagují a ony reagují na ty děti. Vždycky mám strach, jestli to dokážou, protože tohle kolikrát nezvládnou ani dospělí herci, kteří dětské divadlo hrají naprosto pravidelně. Ale naštěstí to zatím snad vždycky dobře dopadlo.

Nepřipadá vám, že my dospělí kolikrát malé děti hrozně podceňujeme? Často jsou naše obavy úplně zbytečné, protože děti si v různých situacích poradí mnohem lépe než leckterý dospělý.

Martina: No, děti jsou přirozené. Tohle jsou školkové děti, a ty nemají vůbec žádné zábrany – co cítí, to řeknou. Nebo když se bojí, tak se to okamžitě projeví. A tak i ty naše děti na to reagují a vnímají to – občas když přijdou z výstupu, řeší, že se děti v publiku třeba nesmějí apod. Pak třeba přijdou děti ze Svítání a je to zase jiné publikum. Děti se prostě učí žít s publikem.

Co myslíte, že LAIK malým dětem dává? V čem je pro ně přínosem?

Martina: Schopnost projevovat se, umět něco vyjádřit – nejen emoce, ale děti v tomhle věku dost často neumějí vůbec vyjádřit svoji myšlenku. Kdežto tady prostě musí třeba formulovat otázku, když nevědí, jak s tou rolí dál, nebo řeknou, co si myslí a jak by to dělaly, a pan Rumpík jim to buď schválí, nebo jim navrhe něco jiného. Krom toho se naučí komunikovat mezi sebou a spolupracovat. Nehledět jen na sebe, ale i na celek.

Není někdy těžké ty nejmenší uhlídat?

Martina: Na Malé scéně je to docela dobré, tam jsou jen dvě šatny, takže to uhlídat jde. A když je teplo, tak je vypustíme na dvůr, ale musíme je pořád hlídat. Protože tu někdo někdy leze apod. (SMÍCH) Ale u těch větších to funguje v pohodě. My spíš řešíme, aby třeba někdo nechyběl nebo někomu nescházela kostým nebo cokoli jiného.

Jak jste se dostaly k práci v LAIKU?

Kristýna: Vlastně úplně náhodou. Studio LAIK se otevřelo, když jsem nastoupila do Opavy na vysokou. Šla jsem za panem Rumpíkem, jestli by občas nepotřeboval pomoc. Ale původně jsem to vůbec nemyslela tak, v co to nakonec vzniklo. (SMÍCH) Původně jsem tam šla s tím, že bych třeba sem tam něco rozebrala, aby to děti líp pochopily, chodila bych tam jednou za čas... Ale nakonec se to trochu zvtřilo a jsme tam s Martou úplně furt. (SMÍCH)

Martina: Co škola dovolí...

Obě do školy dojíždíte (Kristýna do Opavy, Martina do Prahy) je to náročné skloubit LAIK se studiem?

Martina: Je dobře, že ledacos se dá dělat přes internet – tím myslím komunikaci s dětmi a rodiči. Pak je samozřejmě práce, co se z domu dělat nedá. Většinou to jsou představení, pondělní a páteční zkoušky. I když v pondělí musíme být dost často ve škole. Je to hodně o domluvě a s panem Rumpíkem se vždycky bez problémů dohodneme.

Kristýna: Jde to skloubit, ale je to hodně náročné. Protože (což je druhá věc) každý vidí naši práci jen v tom, že přijdeme v pátek a někdy v pondělí na zkoušku, dáme si tam kafe a pak sedíme na představení – jedna v inspiaci a druhá v portále jako náповěda, a to je celý.

Maximálně sem tam něco napíšeme na Facebook.

Ale pak jsou věci, které lidé nevidí – například komunikace s dětmi, jak říkala Marta. Ty malé děti a jejich rodiče se neustále na něco ptají a potřebují být informovaní. Přece jenom za ně přebíráme zodpovědnost. Pak se také musí vytvořit program k inscenaci, sestavit nějaká koncepte...

Martina: Připravit scénář (upravit, pokrátit), poslat ho včas.

Kristýna: A už třeba v tuhle chvíli po nás pan Rumpík chce, abychom vybraly hry na příští i přes příští rok, protože divadlo má svůj dramaturgický plán a LAIK by do něj měl nějakým způsobem ne přímo zapadnout, ale neměl by být úplně mimo něj. No a pak taky když mají děti premiéru, je potřeba jim vymyslet nějakou odměnu atd.

Nelákalo vás někdy herectví? Přece jen vaše práce je do jisté míry „neviditelná“.

Martina: Mě teda vůbec! (SMÍCH) Vůbec mi nevadí, že nejsem vidět. To je právě důvod, proč jsem nikdy neměla ambice hrát. Já prostě nemám ráda, když na mě někdo kouká a něco ode mě očekává. Takže jsem spokojená a hrozně mě to baví.

Kristýna: Ve škole si prostřednictvím studentských inscenací musíme vyzkoušet herectví, režii i dramaturgii. Takže já už vím, že bych jako herečka měla velký problém: Jednak neumím improvizovat a za druhé se neumím naučit přesně text. (SMÍCH)

Na závěr se ještě zeptám, jak byste pozvaly diváky na novou pohádku? Můžete prozradit, o čem budou děti hrát?

Kristýna: Je to pohádkový příběh o zchudlém království krále Smetánka a královny Pribinky. Před osmnácti lety král Smetánek uvízl v bažině a slíbil, že první, kdo ho přijde přivítat, toho si po osmnácti letech může Lucifer odvést s sebou do pekla výměnou za záchranu jeho života. Samozřejmě první přiběhla dcera Tatranka, takže v den jejích narozenin si pro ni Lucifer přijde a odnese ji do pekla. A aby to byla správná pohádka, tak tu máme statečného Honzu, který půjde princeznu zachránit a bude mít k tomu dva pomocníky – statečné ptáčky Elce a Pelce. A jestli princeznu zachrání, nebo ne, to už ať se děti přijdou podívat.

Martina: Každopádně je to zajímavé i jazykově.

Kristýna: Až bych to trochu přirovnala ke konverzační komedii. Dětem někdy na jevišti trvá, než na sebe zareagují. Dělají dlouhé pomlky, ale to tady nejde, repliky jsou krátké a musí se rychle střídat, protože jinak mizí humor. Ale děti to samy cítí, chápou a snaží se.

Martina: A musím říct, že je to od začátku baví. Málokdy se už smějí při první čtení zkoušce. Nejsou tam žádné složité monology, maximálně tak tři věty za sebou. Děti se rychle střídají, což vyžaduje pozornost jejich i diváků. A snad se i učitelé nebudou tak nudit jako u Červené Karkulky po stopadesáté. (SMÍCH)

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 FWWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 466 616 423
 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov®
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

[jhv - engineering]

AML
 HOLDING

LOUDA
 AUTO

HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
 Český rozhlas

ZUBR
 PARDUBICKÁ TELEVIZE

Country
 RADIO

RADIO
 CENNA
 HORA

V1
 východočeská laborator

Informační server
 WWW.PARDUBICE.CZ

Rádio Pohoda
 ROCK & BEAT
 WWW.RADIOPOHODA.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArr

HAK

P
 CENTRUM

VČES
 A BRUNNEN CONSTRUCTION COMPANY

Kavoviny

era

BARTH MEDIA

MULTI

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LISTOPAD 2015 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: Z. BITTLOVÁ, ŠTASTNÉ DNY, FOTO J. VOSTÁREK